

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Juhász Andrea Julianna ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Völgyesiné dr. Hontvári Zsuzsanna ügyvéd által képviselt alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. október 2-án kelt 5.G.41.922/2007/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 192.000 (egyszázkilencvenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A ... , mint megrendelő és az alperes, mint vállalkozó között 2004. március 12-én vállalkozási szerződés jött létre, melyben az alperes vállalta a megrendelő kezelésében lévő ... terület ... utca szám alatti ingatlanon a rendelkezésre álló tervdokumentációnak megfelelő irodaház megvalósításához szükséges kiviteli tervdokumentáció elkészítését (elkészíttetését), a megrendelő által kiválasztott kivitelezővel történő megépíttetését, a műszaki ellenőrzési feladatok ellátásával. A szerződés II.1-6. pontja tartalmazta az alperes feladatleírását.

A szerződést 2004. április 21-én, 2004. december 13-án és 2005. szeptember 9-én módosították, utóbbival egyidejűleg írásba foglalt „Értelmező rendelkezések” elnevezésű okiratban a szerződésmódosításokban foglaltakra figyelemmel értelmezték az alperesi feladatkört; a II.A. pontban a kiviteli tervdokumentáció

elkészítése, a II.B. pontban a tervezői művezetés körébe eső, a II.C. pontban a beruházás-lebonyolítói feladatokat határozták meg.

2005. szeptember 30-án az alperes megbízóként, a felperes megbízottként kötött szerződést, melyben a felperes 2005. október 1-től 2007. április 30-ig vállalta a fenti irodaház megvalósítása során lebonyolítási feladatok elvégzését, az alperes képviseletét, 840.000 forint + ÁFA/hó megbízási díj ellenében, mely tartalmazott minden, a tevékenységgel összefüggő költséget, járulékot, díjat. Rögzítették, hogy amennyiben a használatbavételi eljárás 2007. április 30-a utáni időpontra esik, akkor a szerződést azonos feltételekkel, további időszakra terjedően módosítják. A szerződés 5. pontjában részletezték a felperes feladat- és hatáskörét azzal, hogy az alperes és a ... között létrejött vállalkozási szerződés, annak módosításai, az értelmező rendelkezések, továbbá a ... és a kivitelező között érvényben lévő szerződés lebonyolítói feladatokra vonatkozó pontjai alapján végzi a tevékenységét. Külön részletezték a felperes feladatát a kivitelezés szakági, műszaki ellenőrzésére vonatkozóan, valamint az építési munkák befejezését követően felmerülő feladatait.

2006. július 6-án a ... és az alperes vállalkozási szerződést kötött az irodaház kiegészítő építési munkáinak elvégzése megnevezésű közbeszerzési eljárás ajánlatainak értékelésére, és a „többlét feladatok beruházásának lebonyolítására” 4.800.000 forint díjazás ellenében, az alperesi feladat-leírást a szerződés II.1.-8. pontjában részletezték. A szerződésben az alperes részéről eljárni jogosultak között feltüntették a felperes törvényes képviselőjét, ...t.

A felperes 2007. január 15-én kelt levelében - hivatkozva a 2006. júliusi szerződés alapján végzett feladatteljesítésére - megbízási és lebonyolítási díja rendezését kérte.

2007. április 4-én a létesítmény elkészült, az alperes kérte a használatbavételi eljárás lefolytatását.

A felperes 2007. április 25-én szerződésmódosítás-tervezetet készített a 2007. április 30. napját követően jelentkező lebonyolítási feladatok elvégzésének díjazásáról, mely aláírásra nem került.

A felperes 2007. május 11-én kelt levelében ismételten jelezte az alperes felé, hogy a 2005. szeptember 30-án megkötött szerződéstől eltérő többlétfeladatokat végez, melynek díjazására igényt tart.

Az alperes 2007. május 30-i válaszlevelében javaslatot tett a 2007. április 30-át követően végzett felperesi feladatteljesítés díjazására.

A ... és az alperes 2007. június 4-én a 2004. március 12-i megbízási szerződés, 2007. június 5-én a 2006. július 6-i megbízási szerződés teljesítésének igazolásáról vett fel jegyzőkönyvet.

A perbeli létesítményre az építési hatóság 2007. június 15-én adta meg a használatbavételi engedélyt, ugyanezen a napon a peres felek „teljesítési igazolás” elnevezésű okiratban rögzítették, hogy a 2005. szeptember 30-i megbízási szerződést - tekintve, hogy a ... a használatbavételi engedélyt 2007. június 15-én kézhez veszi - 2007. június 15-ével megszűntnek tekintik. Az alperes a felperes 2007. május 1. és 2007. június 15. közötti teljesítését igazolta azzal, hogy 1.260.000 forint + ÁFA összegű megbízási díjról számla benyújtható.

A felperes fentieknek megfelelően kiállított számláját az alperes teljesítette.

A felperes 2007. július 25-én kelt levelében jelezte az alperesnek, hogy a ... és az alperes közötti, 2006. július 6-i megbízási szerződés alapján történt felperesi feladatteljesítés díjazására nem került sor.

Az alperes 2007. augusztus 2-i válaszlevelében - hivatkozva a 2007. május 30-i levelében, valamint a 2007. június 15-i teljesítési igazolásban foglaltakra - a kifizetéstől elzárkózott.

A felperes a keresetében 8.700.000 forint megbízási díj és annak 2007. július 15-től a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a 2005. szeptember 30-án kötött megbízási szerződésben foglaltakon túl, 2006 februárjában szóban kötött megbízási szerződés alapján 2007. június 15-ig - figyelemmel a ... és az alperes között 2006. július 6-án kötött szerződésben foglaltakra is - többlettevékenységet végzett, így; a perbeli irodaház hőtechnikai paramétereinek javítására, illetve a vészhelyzeti energiaellátására vonatkozó pótmunkákhoz szükséges tervezés körében ellenőrzést végzett, az építési szakértői munkát irányította, az építési szakértői feladatot az ügyvezetője, ... látta el, ő készített összefoglaló szakértői jelentést. Lebonyolította egyfelől a tenderdokumentáció és a kiviteli dokumentáció műszaki tartalmi eltéréséből eredő, valamint az épület tetőszintjén elhelyezett gépészeti berendezések zajvédelmének megoldásából származó pótmunkákat. Díjigényét - melyet kereseti kérelmében, táblázati formában részletezett - elsődlegesen az alperessel szóban kötött megbízási szerződésre, a Ptk. 478. § (1) bekezdésében foglaltakra alapította, másodlagosan a Ptk. 484-487. §-aiban foglaltakra hivatkozott, állítva, hogy szerződéskötés hiányában az alperes érdekében járt el, melyért díjazás illeti meg.

Az alperes érdemi ellenkérelmében jogalap hiányában a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperessel a 2005. szeptember 30-i szerződésen kívül, szóban, egyéb megbízási szerződést kötött volna. A keresetben nevesített feladatteljesítés az írásba foglalt szerződés alapján történt, ezen jogviszony lezárására 2007. június 15-én, a teljesítés-igazolásban foglaltak szerint került sor. Ebben az alperes elismerte a felperes 2007. április 30-i időpontot követő, 2007. május 1-je és 2007. június 15-e közötti munkavégzését, az ennek megfelelően kiállított felperesi számlát kifizette. A 2007. június 15-i megállapodásuk egyezség, mely a jogviszonyukból eredő valamennyi vitás kérdés lezárására irányult, a felperes számlázható díjigényén felüli követelése esetén egyezségkötésre nem került volna sor. A

megállapodás érvényességét nem érinti, ha a felperes azzal a titkos fenntartással kötötte meg azt, hogy további díjigényt érvényesít. Hivatkozott a másodlagos kereseti kérelem alaptalanságára is azzal, hogy a felperes a részére megbízás nélküli ügyvivőként sem végzett tevékenységet.

Az elsőfokú bíróság 2008. október 2. napján kelt 5.G.41.922/2007/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 522.000 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a 2005. szeptember 30-án kötött, Ptk. 474. § (1) bekezdése szerinti megbízási szerződés 1. pontjában a felperes az irodaház megvalósítása során a lebonyolítási feladatok elvégzését, a megbízó képviselőjét vállalta, s nem csak az alperessel kötött szerződésben nevesített lebonyolítói feladatokat kellett ellátnia, köteles volt eljárni a szerződés 5. pontjában meghatározott szerződéseknek a lebonyolítói feladatokra vonatkozó rendelkezései alapján. Ezért az, hogy ezen szerződéseket az aláírásakor nem ismerte, életszerűtlen, továbbá az alperesi ügyvezető nem tagadta, hogy utóbb azok tartalmát megismerhette, ellenük kifogást nem emelt.

Álláspontja szerint a keresetben megjelölt munkálatok a 2005. szeptember 30-án kelt szerződés 1. és 5. pontjaiban megjelölt feladatkörbe sorolhatók; a hőtechnikai paraméterek javítása kapcsán felülvizsgálta a kivitelező által benyújtott technológiai megoldásokat, közreműködött a felmerülő műszaki problémák megoldásában, az, hogy az írásbafoglalt megállapítást szakvéleménynek nevezte, díjigényt nem alapoz meg, valójában nem szakértőként járt el, hanem olyan szakemberként, akivel éppen a szakértelmére tekintettel kötötték meg a megbízási szerződést. Emellett az értelmező rendelkezések II.A. pontjában az alperes kötelezettséget vállalt a hőtechnikával kapcsolatos kiviteli tervek felülvizsgálatára, a felperes pedig köteles volt az értelmező rendelkezések szerinti lebonyolítói feladatokat is ellátni.

A felperes a felmerülő problémák megoldásában való közreműködésen kívül köteles volt megvizsgálni az alperessel kötött szerződés alapján a kivitelező építés közbeni módosítási kérelmeinek megalapozottságát, költségvonzatát, illetve javaslatot tenni a megbízó felé azok elfogadására, elutasítására, ebbe beletartozott a tenderdokumentáció és a kiviteli dokumentáció műszaki tartalmi eltéréséből adódó pótmunkák, és az épület tetőszintjén elhelyezett gépészeti berendezések zajvédelmének megoldásából származó pótmunkák lebonyolítása.

Az, hogy a kivitelező részéről pótmunka merült fel, nem jelenti, hogy a felperes részéről is olyan tevékenység került elvégzésre, amelynek díjazása a 2005. szeptember 30-i szerződés alapján ne történt volna meg, emellett a pótmunka csak a vállalkozási szerződés körében értelmezhető. A felperes feladata éppen az volt, hogy a beruházás során felmerülő problémákat, új igényeket szakmailag megvizsgálja, elfogadására vagy elutasítására javaslatot tegyen, illetve a döntések alapján lebonyolítóként járjon el. Az írásbafoglalt szerződés szerint a felperes havi 840.000 forint + ÁFA díjazásra volt jogosult, többletdíjazás akkor illette volna meg, ha bizonyította volna, hogy olyan tevékenységet is végzett, amelyre a megbízási szerződés alapján nem lett volna köteles. A felperes ügyvezetője a személyes meghallgatása során nem tudta megjelölni, hogy az alperessel az újabb megbízási szerződést mikor és milyen tartalommal kötötte meg. Az alperes ügyvezetője a

kereseti kérelemben előadottakat nem támasztotta alá, nyilatkozata valóságtartalmát a felperes ügyvezetője nem vonta kétségbe. ... és ... tanúk nem ismerték a peres felek közötti szerződést és annak tartalmát, ... tanú pedig előadta, hogy a felperes feladata a beruházás teljes körű lebonyolítása volt, az alperes csak olyan munkák elvégzését kérte, amely a fenti szerződési körbe beletartozott. A teljesítés-igazolás vonatkozásában megerősítette, a felek a jogviszonyuk lezárása mellett megállapodtak abban, hogy egymással szemben további igényük nincs, eltérő esetben az okiratot nem írta volna alá az alperes. Az elsőfokú bíróság a további tanúbizonyítást mellőzte, figyelemmel arra, hogy a követelés jogalapja bizonyítást nem nyert.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a 2007. április 25-i szerződés-tervezetben a felperes a 2005. szeptember 30-i szerződés módosításában gondolkodott, 2007. június 15-én a felek azonban a díj tekintetében nem módosították a szerződésüket, hanem az eredeti szerződés ezen időpontig történő meghosszabbítása mellett a jogviszonyukat lezárták. A felperes ekkor többletdíj-igényét nem jelezte, holott a Ptk. 478. § (4) bekezdése alapján az a szerződés megszűnésekor, azaz a megbízás teljesítésekor esedékessé vált. A teljesítés-igazolást a felperes jogfenntartó nyilatkozat nélkül aláírta, elismerve ezzel azt, hogy a 2005. szeptember 30-i szerződés alapján az alperes részére végzett valamennyi tevékenysége, így az általa hivatkozott többletmunkák után 1.260.000 forint + ÁFA megbízási díjra jogosult. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a teljesítés-igazolás aláírásával a felek a Ptk. 240. § (3) bekezdése alapján a 2005. szeptember 30-i szerződésüket egyezséggel módosították; az alperes az eredeti szerződés szerinti átalánydíjat vállalta a felperesnek megfizetni, a felperes pedig további díjkövetelését nem tartotta fenn, így az egyezséggel rendezett többletdíj-igényét az alperessel szemben más jogviszonyra hivatkozással alappal nem érvényesítheti.

A felperes keresete a másodlagos jogcímen sem megalapozott; maga hivatkozott arra, hogy a perbeli beruházás során az alperes tudtával és jóváhagyásával járt el, így megbízás nélküli ügyvivőnek nem minősülhet. Emellett arra vonatkozó bizonyíték nem merült fel, hogy az általa megjelölt ügyben az alperes helyett úgy járt volna el, hogy arra megbízás alapján vagy egyébként nem lett volna köteles, avagy, bár tudta, hogy nincs hozzá joga, idegen ügyet sajátjaként látott volna el.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, keresetének történő helytadást kért. Álláspontja szerint a 2005. szeptember 30-án kelt szerződés 1. pontjának helytálló értelmezése szerint nem az összes lebonyolítási feladat, hanem a szerződés 5. pontjában taxatív felsorolt lebonyolítási feladatok elvégzését vállalta, illetőleg a szerződés 5. pontjában megnevezett szerződéseknek a teljesítése kapcsán felmerülő vállalkozói, illetve kivitelezői feladatok lebonyolítását volt köteles elvégezni. Utalt arra, hogy az 5. pontban hivatkozott szerződésekben megjelölt lebonyolítási feladatok sem kerültek teljeskörűen átvételre; az értelmező rendelkezések II.C. pontjából egyesek kimaradtak, és nem kerültek be a szerződésbe a II.A., II.B. pontban szereplők sem. A fentiekből következően a felperes nem volt köteles tervezői, művezetői feladatokat ellátni, tervdokumentációt készíteni, ugyanakkor ezen feladatokat bizonyítottan ellátta, a ...-el való kapcsolattartást kivéve valamennyi feladatot a

felperes végzett, így iratellenes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a keresetben megjelölt tevékenységek a szerződés 1. és 5. pontjában megjelölt felperesi feladatok közé sorolhatók. Életszerűtlen azt feltételezni, hogy a felperes az alperes és a megrendelő közötti mindennemű szerződésmódosításból adódó, mindennemű kivitelezői feladat lebonyolítására vállalkozott volna, figyelemmel arra is, hogy a felperes személyes eljárásra volt köteles, a teljesítése nyilvánvalóan függött a szaktudásától, a rendelkezésére álló időtől. Álláspontja szerint a szerződés elsőfokú bíróság általi értelmezése a Ptk. 227. §-ában foglaltakba ütközik. Utalt arra, a per során bizonyította, hogy a projekt műszaki tartalma megváltozott, a 2005. szeptember 30-án ismertekhez képest új, megváltozott tartalmú feladatok elvégzése vált szükségessé a felperes részéről.

Tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításkor, hogy a felperes a kereseti kérelmét kizárólag az alperes és a ... közötti, 2006. július 6-i vállalkozási szerződésre alapította; ezen szerződéskötéssel felmerült feladatain túl ellátta a tenderdokumentáció és a kiviteli tervdokumentáció műszaki tartalmi eltéréséből, illetve új beruházói igényekből - az informatikai és kommunikációs rendszerek legújabb műszaki megoldásának beépítéséből - eredő pótmunkák lebonyolítását, és az épület tetőszintjén elhelyezett gépészeti berendezések zajvédelmének megoldásából származó problémák lebonyolítását is. A pótmunkák egyike sem az eredeti műszaki tartalom hibájának kijavításából, módosításából származott, a zajvédőfal kivételével mindegyik a ... utólagos megrendelői igényének teljesítése volt. Hangsúlyozta egyfelől, hogy a 2006. július 6-án kelt szerződés nem a ... és az alperes közötti 2004. március 12-i szerződés módosítása, hanem egy új szerződéskötés volt, másfelől azt, hogy a pótmunkára vonatkozó lebonyolítói megbízási tevékenység elvégzésének tényét és díjazását nem befolyásolhatja az, hogy az elfogadott pótmunkák kifizethetősége érdekében a szerződés műszaki tartalmának egy részét el kellett hagyni. A fellebbezésében ismételten részletezte az általa elvégzett többletfeladatokat, az azok szükségességére vezető körülményekkel együtt.

Vitatta, hogy a 2007. június 15-én aláírt teljesítés-igazolás az általa végzett többletfeladatok kapcsáni egyezségkötés lett volna, az kizárólag a 2005. szeptember 30-án létrejött szerződéses jogviszony lezárására vonatkozott, olyan nyilatkozatot a felperes részéről nem tartalmazott, melyben lemondott volna a fenti szerződés körébe nem tartozó munkák elvégzéséért járó díjazásról.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott tanúbizonyítás eredményét iratellenesen, tévesen értékelte; iratellenesen idézte ... tanúvallomását, azt, hogy a nyilatkozata valóságtartalmát a felperes képviselője nem vonta kétségbe. Téves ... tanúvallomása arra vonatkozóan, hogy a beruházás teljes körű lebonyolítását vállalta volna a felperes, illetve, hogy a többletdíjazásra vonatkozó igénye alapjául szolgáló tevékenységét, díjigényét nem tudta volna megjelölni, tekintve, hogy csatolta a megbízás teljesítése során keletkezett levelezést és szerződés-tervezeteket.

Sérelmezte azon ellentmondás figyelmen kívül hagyását, hogy az alperes a ...-el a kivitelezési pótmunkák lebonyolítására díjazás ellenében külön szerződést köthetett, ugyanakkor ezen lehetőségből a felperes kizárt. Álláspontja szerint a jogvita

elbírálásához szükséges lett volna a kivitelezési szerződés módosításainak vizsgálata.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a 2005. szeptember 30-án kelt megbízási szerződés 1., 5. pontjaiban foglaltak helytálló értelmezésével vont következtetést a felperest terhelő feladatkörre és arra, hogy a keresetben állított munkavégzés a szerződéses kötelezettsége körébe tartozott. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes ügy ellátására vállalt kötelezettséget a Ptk. 474. § (1) bekezdése szerint, mely ügy tartalmára nincs jogi hatással a lebonyolítandó építési munka műszaki tartalma; a vállalkozási és a megbízási jogviszony eltérő jogi természetű, a vállalkozás körében egyes munkák pótmunkává történő minősítése nem jár azzal, hogy a lebonyolítói feladatot megbízási jogviszony alapján végző megbízott többletdíjazást követeljen. Az elsőfokú bíróság helytálló szerződés-értelmezése okán a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, mind a tanúbizonyítás, mind a csatolt okirati bizonyítékok azt támasztották alá, hogy a felperes által hivatkozott tevékenységek kivétel nélkül az irodaház megvalósításához kapcsolódtak. Az alperestől kapott feladatokat a felperes elfogadta, a teljesítésük során azok ellen kifogást szakcéggként nem emelt. Álláspontja szerint a Ptk. 227. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozás nem fog helyt, ezen általános szabállyal szemben a Ptk. 474. § (1) bekezdése az irányadó. A lefolytatott tanúbizonyítás eredménye alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság arra is, hogy a 2005. szeptember 30-i jogviszony lezárására került sor közöttük 2007. június 15-én. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemben foglaltakat helytállóan értelmezte és rögzítette az ítéletében, és a helytálló érdemi döntése meghozatalához szükséges bizonyítási eljárás lefolytatása során eljárásjogi szabályt sem sértett.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között 2005. szeptember 30-án a Ptk. 474. § (1) bekezdése szerinti megbízási szerződés jött létre, és az abban foglaltak Ptk. 207. § (1) bekezdésének megfelelő értelmezésével vont következtetést a szerződés alapján felperest terhelő feladatkörre.

Iratellenes a felperes fellebbezési okfejtése a kereseti kérelemben előadottak téves vizsgálatára; az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában a 2007. november 28-i keresetlevélben foglaltak alapulvételével rögzítette a felperes által érvényesíteni kívánt jogot és az annak alapjául előadott tényállításokat, utóbbi körében azon konkrét feladatokat nevezte meg, melyek elvégzésére hivatkozó felperes a díjigényét alapította.

Tekintve, hogy a keresetben nevesített feladatok körébeni felperesi eljárás nem, hanem a teljesítés felperes által állított díjazásának a szükségessége volt vitás, nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor - az alperes érdemi ellenkérelmében foglaltakra is figyelemmel - azt vizsgálta, hogy a teljesítésre a felperes a 2005. szeptember 30-i szerződés alapján volt-e köteles.

A 2005. szeptember 30-i szerződés alapján a felperest terhelő feladatkör meghatározásakor az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte a szerződés 1. és 5. pontjaiban foglaltakat, ekörbeni okfejtését a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel annyiban pontosítja, hogy az 1. pontban a lebonyolítói feladatról általánosságban szóltak, annak konkretizálása az 5. pontban történt meg, egyfelől a kapcsolódó szerződések lebonyolítói feladataira utalással, másfelől taxációval.

A kapcsolódó szerződések lebonyolítói feladataira a peres felek szerződése megszorítás nélkül utal, így alaptalan a felperes azon fellebbezési előadása, hogy a feladatkörére csak az alperessel kötött szerződés 5. pontja szerinti taxáció az irányadó. A peres felek a szerződésükben a kapcsolódó szerződésekre a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerinti egybehangzó nyilatkozattal utaltak, a felperes ennek ismeretében vállalta el a megbízást, így a feladat-meghatározás „életszerűtlenségére” alapított fellebbezési okfejtése nem fog helyt.

A fent kifejtettek szerinti feladatkör alapulvételével helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a keresettel érvényesített díjigény alapjául megjelölt tevékenység elvégzése a 2005. szeptember 30-i szerződés alapján a felperest terhelte.

A felperes fellebbezési előadása szerint a zajvédelem kivételével - mely műszaki szükségességből merült fel - a hőtechnikai paraméterek javítása, a vészhelyzeti energiaellátás, illetve a tender és kiviteli tervdokumentáció műszaki tartalmának eltérése megrendelői igénymódosulásra vezethető vissza, mellyel a felperes a 2005. szeptember 30-i szerződéskötéskor nem számolhatott, ekörbeni feladatteljesítéséért külön díjazás jár.

Az alperes felperes által nem vitatott előadása szerint az épület hőtechnikai paramétereinek javítása az időközben módosult szabvány, illetőleg módosult hatósági előírások betartása érdekében vált szükségessé, az épület tervezett klímatiszálása pedig az elmaradt zajvédelem műszaki megoldását igényelte.

A fentiekből következően a hőtechnika és a zajvédelem műszaki problémaként merült fel, helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperesnek közreműködnie kellett a felmerülő műszaki problémák megoldásában, feladatát képezte a kivitelező által jóváhagyásra benyújtott technológiai megoldások felülvizsgálata. Ekörbeni okfejtését a Fővárosi Ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a szerződés szerint a felperesre tartozott a teljesítés ellenőrzése, ennek során a kivitelezőtől a szabványok és hatósági előírások szerinti minőséget, teljesítést kellett megkövetelnie.

Az a körülmény, hogy a teljesítés megfelelő módjának vizsgálata, illetve a technológiai megoldások felülvizsgálata során a felperes írásos - általa szakvéleménynek nevezett - dokumentációt állított össze, az átalánydíjon felüli követelése érvényesítésére ugyancsak nem ad alapot.

A perben nem volt vitás, hogy a beruházással megvalósítani kívánt eredeti rendeltetési cél - az adott ingatlanon irodaház felépítése - nem változott, a műszaki tartalom részben módosult, egyes munkálatok elmaradtak, annak érdekében, hogy ne eredményezzen költségnövekedést a - főként korszerűsítési, illetve drágább anyagok beépítésére vonatkozó - megrendelői igények megvalósítása.

Az, hogy a felperes a műszaki tartalom módosítás fenti szempontoknak megfelelő meghatározásában, az ehhez szükséges tervfelülvizsgálatban - akár írásos dokumentáció elkészítésével - részt vett, következik abból, hogy a szerződés alapján megvizsgálni tartozott az építés közbeni módosítási kérelmek megalapozottságát, költségvonzatát, javaslatot tartozott tenni a megbízó felé azok elfogadására, illetve elutasítására, valamint a vonatkozó jogszabályok alapján felülvizsgálnia, véleményeznie kellett a kivitelező által összeállított megvalósulási tervet. Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság e körben arra, hogy a rábízott ügy jellegéből következően a felperes feladata éppen az volt, hogy a beruházás során felmerülő műszaki problémákat, új igényeket szakmai szempontból megvizsgálja, azok elfogadására vagy elutasítására javaslatot tegyen, illetve a döntések alapján lebonyolítóként eljárjon.

A fent kifejtettekre figyelemmel nem fog helyt a felperes azon fellebbezési okfejtése, hogy a beruházás műszaki tartalmának megváltozásából, az ehhez kapcsolódó lebonyolítói feladatvégzésből a keresetben megjelölt díjigénye megalapozottsága egyértelműen következik.

A felperes által a keresetben hivatkozott szóbeli szerződéskötést sem a lefolytatott tanúbizonyítás eredménye - melyet az elsőfokú bíróság a fellebbezésben írtakkal szemben a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelt -, sem az alperes és a ... közötti 2006. július 6-i szerződéskötés nem támasztja alá, utóbbi szerződésből csupán arra vonható kétségmentes következtetés, hogy az alperes az abban foglalt megbízást díjazás ellenében vállalta, azonban az a felperes felé, az alperes terhére az 1995. szeptember 30-i szerződésen felüli díjigényt nem alapoz meg.

Osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság megállapításait a 2007. június 15-i teljesítés-igazolásra vonatkozóan, azzal kiegészítve, hogy mivel a felperes a 2005. szeptember 30-i szerződésen kívüli feladatteljesítést nem igazolt, nincs jelentősége annak, hogy joglemondó nyilatkozatot nem tett, a jogviszonyuk lezárása megtörtént a Ptk. 240. § (3) bekezdésének megfelelő, az okiratba foglalt tartalmú egyezséggel.

A felperes törvényes képviselője, ... a 2008. április 1-jén tartott tárgyaláson többször előadta, az alperes arra tett ígéretet, hogy a teljes műszaki tartalom ismeretében állapotodnak meg a „pótmunkák” díjazásában.

A per nem vitás adatai szerint a ... és az alperes 2007. június 4-én a 2004. március 12-i megbízási szerződés, 2007. június 5-én a 2006. július 6-i megbízási szerződés teljesítésének igazolásáról jegyzőkönyvet vett fel, és egymással elszámolt. Ebből következően 2007. június 15-ig a peres felek szerződéséhez kapcsolható jogviszonyok is lezárultak, így az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott Ptk. 478. § (4) bekezdésében foglaltak mellett a fenti körülmények okán is helye lett volna a többletdíjazás iránti igény egyezségkötéskori külön érvényesítésének, melyre nem került sor, ezek is a peres felek teljes körű elszámolása megtörténtét támasztják alá.

Tekintettel arra, hogy a keresetben megjelölt feladatteljesítés az alperessel 2005. szeptember 30-án kötött megbízási szerződés alapján történt, a felperes többletdíjazás alapjául szolgáló többletfeladat elvégzését nem igazolta, helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság a megbízási nélküli ügyvitel szabályaira alapított másodlagos kereseti kérelem alaptalanságára is.

Figyelemmel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság helytálló ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével, mérlegeléssel megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll.

Budapest, 2009. március 3.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró

